

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 47.

Tiende Session.

30te Møde.

Mandagen den 22de November.

(Fortfat.)

Madvig (fortfat): Naar den ærede Ordfører dolerede over, at jeg havde brugt det Udtryk, at Retspørgsmaalet først skulde afgjøres, saa kunde han have Ret, hvis jeg havde forlangt en Afgjørelse ved en privatretlig Dom, om Havnen tilhørte Kommunen eller Staten; men derom har jeg ikke talt, og jeg troer ikke, at den større Deel her i Salen har misforstaaet mig. Jeg har talt om det Spørgsmaal, der optog en stor Plads under første Behandling af dette Lovudkast, hvem egentlig Indbydelsen over Havnen tilkom, og antydet, at man ikke skulde blive staaende ved det uklare Forhold, som betegnes derved, at der siges, at Havnen eier sig selv; da denne juridiske Person, en Havn, der eier sig selv, ikke kan findes som virkelig Person, er det i Grunden Staten og Kommunen, der strides om Havnen og om de enkelte Ting, der ere forbundne med Havnen; det er dette Spørgsmaal, jeg sagde, maatte først afgjøres; det hjælper ikke at sige, at Havnen skal betragtes fra Havneus eget Standpunkt; thi Havnen har ikke egne Interesser; Havnen er kun til for Statens, navnlig Flaadens eller Handelens Skyld, og disse Interesser ere repræsenterede i Statsstyrelsen eller ligge hos Borgerne, og man maa afgjøre, hvilke Interesser der med Hensyn til Havnen skulde være de overveiende, og til Styrelse nærmest berettigede. Naar man

ikke sølte dette, var der ingen Mening i, at man dannede et Havneraad, hvort Kommunalbestyrelsen skulde indsette 6 Medlemmer; derved er det antydet, at man anseer Kommunalbestyrelsen for at have en retlig Interesse med Hensyn til Havnen. Havnen siges at eie sig selv, men den har ikke noget Diemed i sig selv, men enten directe for Staten eller som Handelshavn, egentlig og directe for Staden Kjøbenhavn. Man maa altsaa, troer jeg, førend man kan komme til en endelig Ordning af Havnebestyrelsen, komme til Afgjørelse af, hvem der ifølge Havneus Diemed har den berettigede Myndighed her, og denne Tanke har ogsaa foresvævet Udvalget; men det har i dette Dieblit, hvad der kan være ganske rigtig, ikke villet forsøge at fremtvinge en Afgjørelse, og det er derfor fremkommet med et Forslag, som er bygget paa Havneus Selvstændighed, som i Virkeligheden ikke er tilstede uden som et Fællesskab imellem Stat og Stad. Naar jeg saaledes har sat i Spidsen, at man før den endelige Ordning først skulde komme til Afgjørelse af, hvis Havnen er, og jeg har antydet, at Havnen burde være Kommunens, saa har jeg naturligvis i Consequents dermed kunnet sige, at naar denne Tilstand i Fremtiden var indtraadt, skulde, medens Havnebestyrelsen tilhørte Kommunen, ogsaa Bevillingsret ligge hos den. Jeg har aldeles ikke befundet mig i den Forvirring, som den ærede Ordfører troede, at jeg talte, som om Kommunen nu havde denne Bevillingsret. Jeg er i denne Henseende saa vel underrettet, at jeg veed, at det paa den anden Side ogsaa er urigtigt, naar der i Udvalgets Betænkning tales, som om Regjeringen paa nogen Maade skulde